

[Pelle Voigt]

om at forøge den afskrækkende virkning og er en ren forsvarsstrategi.

Her må man jo straks sige, at der er da heldigvis andre end undertegnede, der er uenige med ministeren i den vurdering. Den tidligere amerikanske præsidentrådgiver, professor Kistiakowsky, udtalte således – det blev citeret i Information den 14. april 1979:

»Lad det stå helt klart. Counterforce handler ikke om afskrækkelse af atomangreb. Hvis der skal være militær fornuft i det, så slår man til imod de beskyttede raketsiloer, inden raketterne affyres. Det er ensbetydende med, at man er tilhænger af et overraskelsesangreb.«

Se, det er jo en ganske anden betragtning, der dér kommer til udtryk, end den, ministeren gør sig til talsmand for. Det, at det ikke er en del af NATOs strategi at forberede sig på at kunne gennemføre et overraskelsesangreb, er et synspunkt, jeg har meget vanskeligt ved at forstå at en dansk forsvarsminister i fuldt alvor så absolut, som forsvarsministeren har gjort det her i dag og ved tidligere lejligheder, kan fremføre.

Jeg skal pege på den publikation, som regeringens sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg netop har udgivet i sin skriftserie. Den hedder »NATOs strategi«, og den rummer bl.a. et indlæg af 4 meget fremtrædende tidligere præsidentrådgivere, indflydelsesrige folk i amerikansk forsvarspolitik, nemlig McGeorge Bundy, professor George F. Kennan, den tidligere forsvarsminister Robert S. McNamara og den tidligere SALT-forhandler for USA, Gerard Smith. I denne publikation siger de 4 eksperter på side 10:

»I samtlige doktriner har et centralt element været, at USA har understreget sin vilje til at være den første – og man har endog lagt planer for om nødvendigt at slå til først – til at bruge kernevåben for at forsvare sig imod en aggression i Europa. Det er dette element, der nu trænger til en fornyet undersøgelse. Det indebærer en stigende belastning for alliancens sammenhold og er en trussel mod verdens sikkerhed, mens afskrækkelsens troværdighed er mindsket.«

I øvrigt kan man pege på, at folk, der har arbejdet med amerikansk militær planlægning, har understreget gang på gang, at sådanne angrebsplaner har været en fast del af de muligheder, man har opereret med i amerikansk strategi langt tilbage i tiden og også i

tiden omkring indgåelsen af baseaftalerne vedrørende Grønland, hvor man i den amerikanske strategiske luftkommando opererede med planer, der efter angivelserne ville være i stand til at efterlade Sovjetunionen som en rygende radioaktiv ruin inden for en periode af 2 timer. Det fremgår af dokumenter fra dengang, som for nylig er blevet deklassificeret.

Jeg er da klar over, at disse ting står til diskussion, ellers var der ingen mening i at diskutere dem med forsvarsministeren.

Lad os så se på de konkrete grønlandske anlæg og deres karakter og prøve at vurdere, hvorvidt disse anlæg kan siges logisk at indgå i en offensiv eller en defensiv udgave af counterforcestrategien, for jeg har forstået på forsvarsministeren, at vi egentlig er enige om, at anlæggene på en eller anden måde indgår i denne strategi.

Dér vil jeg for det første spørge forsvarsministeren vedrørende de 2 anlæg Giant Talk og Green Pine. Forfatteren til bogen »Grønland – Middelhavets Perle« hævder i sin bog på side 61:

»De to systemer er oprettet med det ene formål at overføre den endelige ordre til de amerikanske strategiske bombefly om at gå til angreb.«

Kan forsvarsministeren med argumenter, med anden dokumentation end den, der fremgår af bogen, afvise, at dette er det eneste formål med de pågældende anlæg, så vil jeg da gerne høre det heroppefra.

Jeg vil også gerne høre, hvordan det defensive i et anlæg som spionsatellitanlægget OL-5, der er blevet anvendt til spionage mod og udforskning af nationale befrielsesbevægelsernes aktiviteter i Afrika og andre steder, egentlig kommer ind i billedet.

Til sidst skal jeg nævne det BMEWS-anlæg, som forsvarsministeren var inde på, og ganske kort sige, at en nedlæggelse af det diskuterede anlæg i USA allerede i 1970'erne. Jeg vil gerne spørge forsvarsministeren ganske kort og klart: hvis det er sådan, at disse anlæg skal kunne anvendes til forsvarsformål – altså efter at russerne har rettet et første slag imod Vesten med atomvåben – hvordan kan det så være, at disse anlæg er totalt ubeskyttede? Vi ved jo, at ethvert sovjetisk første slag nødvendigvis også må rettes imod disse anlæg, at de altså efter et sovjetisk første slag